N°. 3644.

DE TIJD.

1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan "het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 29 APRIL.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents den regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 28 April.

De tijdingen van heden melden, dat honderd twintig duizend man van het Oostenrijksche leger het Sardinische grondgebied betreden hebben, en bevestigen de aankomst van Fransche troepen aldaar. De oorlog is dus feitelijk begonnen.

Reeds dadelijk, vóór nog een kanonschot afgevuurd is, neemt die oorlog een Europeesch karakter aan; immers, zoo het berigt in den *Times* waarheid behelst, treedt Rusland als krijgvoerende partij op.

Ook het revolutionnair karakter des oorlogs vertoont zich reeds. In Toskane toch, schijnt tegen Oostenrijk eene omwenteling te zijn uitgebroken, met het doel om dit hertogdom onder de vanen van Sardinië met Frankrijk te doen deel nemen aan den oorlog.

De diplomatie heeft nu ongeveer drie maanden lang met ijver gearbeid aan het kleed des vredes, dat zij, middelerwijl het nog over Europa uitgespreid was, heeft getracht te stoppen en te lappen. Het is vruchteloos geweest. Onder hare handen heeft, ten spijt van alle inspanning, de liefelijke tabbaart des vredes eene gedaanteverwisseling ondergaan, en er is een tot den oorlog toegerust stalen harnas van gekomen. Het uit de scheede getrokken zwaard, zal voortaan over de gebeurtenissen beslissen.

Er is, ook in Nederland, eenige menigte van lieden, die vastelijk gelooven, dat in de velden van Sardinië en Lombardije slag zal worden geleverd voor de vrijheid van Italië. Dezulken zijn in hunne ligtgeloovigheid bevoorregt. Want onder den druk der omstandigheden vermeidt hunne verbeelding zich in het streelend vooruitzigt, dat aan Europa een groote weldaad wordt voorbereid. Wel is waar wacht hun een droevig ontwaken en eene bittere teleurstelling; maar inmiddels dommelen zij voort in de genoegelijkste droomen, die het vervaarlijk oorlogsgeraas verheffen tot den grootschen zang van de verhevenste symfonie.

Die droomen zijn bij ons te lande zeer onschuldig. Wij zijn niet geroepen om eene groote rol in de wereld te spelen en er eenen rang te handhaven, die zich op gelijken voet plaatst met de grootste mogendheid. Maar wat te zeggen van Engeland, waar men door het denkbeeld der Italiaansche vrijheid, ofschoon slechts ten halve misleid, zich dermate heeft laten in slaap wiegen, en — wij hebben het woord gisteren gebruikt — om den tuin leiden, dat men heeft helpen voortbrengen datgene, wat men als eene levensquæstie tot elken prijs moest hebben gekeerd? Pruissen heeft, gelijk altijd in alle Europesche vraagstukken, slechts een ondergeschikte rol gespeeld; omdat het van den eenen kant door Duitschland te naauw verbonden is aan de fortuin van Oostenrijk, om het te kunnen bestrijden en van den anderen kant te naijverig is op de magt en den invloed van Oostenrijk, om het ruiterlijk te willen steunen. Dit heeft ten gevolge, dat het, roemend op 't eigen wigt, dat het in de schaal werpt, en op den eigen weg, dien het bewandelt, eigenlijk altijd loopt in het vaarwater van eene of andere niet-Duitsche mogendheid. Ditmaal is het op het sleeptouw genomen door de Engelschen, die, zich opwerpende als middelaars, waar zij de Fransche politiek hadden te bedwingen, begrepen hebben den opgeworpen Italiaanschen twistappel te moeten opvangen in den zin der Franschen. Waarlijk, de lords Derby, Palmerston en Russell hebben een voortreffelijk rezultaat bereikt door hunne luid verklaarde sympathiën voor de vrijheid van Italië! Zij hebben ten loon voor hunne bemoeijingen, zoowel op het Kongres van Parijs als in al de later gevoerde onderhandelingen, deze uitkomst verkregen, dat Frankrijk in Italië is afgedaald, zeker niet met de goedkeuring van Engeland, maar dan toch op motieven door Engeland herhaaldelijk toegejuicht, toen het nog niet begrepen had, waar het Keizer Napoleon om te doen was. En stond er Frankrijk slechts alléén met het revolutionnair gespuis van Garribaldi! Maar daar treden plotseling de Russen te voorschijn, die, op grond der door Engeland betoonde sympathie, aan den Franschen Keizer den steun van hunne legermagt aanbieden! En dan verneemt men nog, tot overmaat van diplomatieke onhandigheid, dat lord Derby aan den Franschen Keizer de blijken van zijne sympathiën brengen laat, juist op het oogenblik, dat deze, met versmading van de Engelsche allianție, het voor Engeland uit den aard der zaak vijandig bondgenootschap met Rusland onderteekent! Wat eene nederlaag voor de Engelsche politiek, die gevangen is in het met eigen hand uitgespreide net! En daarbij komt dan nog, om de maat vol te meten, dat al de pogingen van Engeland tot behoud van den vrede slechts hebben gestrekt, om aan de Fransche legers den tijd te geven, Genua en Turijn te bereiken vóór dat de Oostenrijkers de Piëmontezen konden aanvallen. Had het hof van Weenen zijne eigene inzigten gevolgd, het had doorgetast toen het nog in de gelegenheid was om langs Turijn tot de Alpen te naderen vóór dat de Franschen die konden opklimmen. Wat een voordeel voor de Oostenrijkers als zij de legers van Napoleon hadden kunnen afwachten in de bergpassen! Maar men heeft te Parijs de Engelschen aan de praat gehouden, en deze hebben zich er toe geleend, niet bevroedende wat er omging, om de Oostenrijkers terug te houden. Het Londensche kabinet, als het zich jegens Oostenrijk verraderlijkerwijze wilde gedragen, had niet anders kunnen doen, dan wat het nu te goeder trouw heeft verrigt. Oostenrijk staat nu, ten gevolge van de Engelsche bemiddelingsproeven, niet meer voor de Piëmontezen alléén, maar het heeft én Piëmontezen én Franschen voor zich. Daardoor vervalt grootendeels het plan van een veldtogt, 'twelk het gehad heeft, en moet het plaats maken voor een ander plan, dat ongetwijfeld veel minder kansen van gewin aanbiedt. Met een woord, Engeland heeft de gunstige stelling van het Oostenrijksch leger bedorven. Ziedaar al wat het ten behoeve van zijn onmisbaren bondgenoot, Oostenrijk, door zijne diplomatieke bemoeijingen heeft uitgewerkt! En wat biedt Frankrijk ten dank daarvoor aan Engeland aan? De verrassende tijding, dat Keizer Napoleon ten oorlog gaat met den vermogenden bijstand van Rusland! Wij gelooven niet, dat sinds de traktaten van 1815 ooit een groote mogendheid in Europa hare diplomatie eene zoo jammerlijke nederlaag heeft zien ondergaan!

Maar daarentegen zullen dan nu de Engelschen het genoegen smaken, dat zij Keizer Napoleon met behulp van Keizer Alexander zullen zien strijden voor de bevrijding van Italië! Zij hebben daarenboven de verzekering, dat de bevrijding van de zijde van Frankrijk volkomen belangloos geschieden zal!

Na al hetgeen zich de Engelschen hebben laten op den mouw spelden, is het een probleem, hoe zij deze laatste verzekering zullen opnemen. Wij vermoeden evenwel, dat nu eindelijk de oogen zullen geopend zijn. Er is in de plotseling openbaar geworden Fransch-Russische alliantie een licht, dat zelfs in de geslotene oogen als een bliksem doordringt, en vol is van bedreigingen voor het Europeesch evenwigt in het algemeen, en in het bijzonder zoowel voor den Engelschen invloed als voor de Oostenrijksche magt. Niet slechts is de gemeenschappelijke zamenwerking van Frankrijk en Rusland tegen de traktaten van 1815 gerigt; zij zijn in den zin der Franschen verscheurd van den dag af, dat de Franschen het Italiaansch grondgebied hebben betreden; maar daardoor is ook de Europesche Staten-verdeeling aangetast. De vrijheid van Italië dient hier slechts tot voorwendsel en dekmantel; de gebeurtenissen zullen van zelf het overige doen.

De vrijheid van Italië! Wat eene bespotting voor dat schoone en tevens zoo ongelukkige land, dat ten speelbal dient der groote potentaten, en met goed en bloed hunne heerschzucht bekostigt! Het zal zulks ondervinden én gedurende den oorlog én na den oorlog. Gedurende den oorlog als de velden verwoest, de oogsten vernietigd, de steden en dorpen door belegering, door plundering en met geweld afgeperste oorlogschattingen verarmd zullen zijn. Na den oorlog, wanneer zij óf Oostenrijksch zullen moeten blijven, óf hoe dan ook, hetzij onder Victor Emmanuel, hetzij onder Prins Napoleon, hetzij onder beide Fransch zullen worden, hetgeen eene verandering, maar daarom nog geene verbetering is. Want hebben de Oostenrijkers al een harden band; zij laten ten minste aan de hun toebehoorende volken hunne nationaliteit; terwijl de Franschen daarentegen alles Fransch maken wat onder hun bereik komt.

Daarenboven zal de nieuwe indeeling van Italië onvermijdelijk invloed hebben op de verhouding en de verdeeling van 't overige grondgebied in Europa. Niemand zal 't zich laten aanprediken, dat Rusland en Frankrijk bij hun zamenwerken slechts vereenigd zijn in de liefde voor de vrijheid van Italië. De vermeerdering van den Franschen invloed in de Middellandsche Zee veronderstelt onvermijdelijk eene zeker niet geringe vooraf besprokene vergoeding voor Rusland. En gelijk nu Frankrijk belang heeft, om op Oostenrijk en tegen Engeland en Duitschland de traktaten van 1815 te verhalen; zoo ook heeft Rusland belang op datzelfde Oostenrijk en tegen Engeland en Duitschland het Parijzer traktaat van 1856 af te breken.

Dat is de stand van de quæstie der zoogenaamde bevrijding van Italië. Het kanon zal haar beslissen, eerst tusschen Oostenrijk en Frankrijk, en later, zoo Oostenrijk ondergaat, tusschen Frankrijk en Rusland van den eenen kant, en gansch het overige Europa van de andere zijde. Wie daaraan nog twijfelen mogt, lette daarop, dat, blijkens een telegram uit Berlijn, Frankrijk en Rusland zich nu reeds verzekerd hebben van de medewerking van het kleine Denemarken, opdat zij allerwege en zooveel mogelijk op Duitschland zouden kunnen drukken. Er is daarin eene waarschuwing voor Pruissen en Engeland, als zij niet reeds door de plotseling openbaar gewordene Fransch-Russische alliantie genoegzaam mogten zijn ingelicht.

Bovenstaande beschouwingen waren geschreven, toen ons de telegraaf het berigt bragt, dat de *Constitutionnel* van Parijs het bestaan van eene alliantie tusschen Rusland en Frankrijk ontkent. Wij hebben begrepen uit dien hoofde onze beschouwingen niet te moeten wijzigen. Tusschen de bewering van de Berlijner *Nationale Zeitung* en de ontkenning van den Parijschen *Constitutionnel* staat de verklaring van Rusland, door de ministeriëele *Pruissische Zeitung* openbaar gemaakt, dat Rusland legerkorpsen zamentrekt en niet gelijk Duitschland, maar zoo lang als Duitschland onzijdig blijft; welke verklaring het vermoeden van eene verstandhouding tusschen Frankrijk en Rusland allezins wettigt, al is ook die verstandhouding niet in een formeel bondgenootschap onderteekend, of, wat vermoed mag worden, al is de tijd nog niet gekomen om van dat bondgenootschap eene openbare zaak te maken.

Maar ziet, middelerwijl wij dit schrijven, komt een berigt van den *Times*, die het volkomen bevestigt, dat er eene overeenkomst tusschen Frankrijk en Rusland gesloten is en er reeds den inhoud van mededeelt.

Men schrijft ons uit Weenen, dd. 24 April:

"In weerwil van mijn vroeger opgevat voornemen ben ik toch nog naar het Milanesche geweest. Na mijn tweede bezoek te Turijn meende ik door Savoye en Zwitserland terug te keeren, doch men heeft mij dat plan doen opgeven, en ik heb Milaan bezocht in gezelschap van een Turijner, die deze reis dikwijls doet. Aan zijn bijzijn had ik het te danken, dat ik weinig oponthoud bij de douanen en de postbeambten ondervond, die tegenwoordig, zooals gij begrijpen zult, lastiger en moeijelijker zijn dan ooit, en om het minste verzuim, ja op het ligste vermoeden de reizigers weder over de grenzen terug wijzen. Maar mijn reismakker, hoewel een Turijner, scheen bij de Oostenrijksche beambten in zulk een goed blaadje te staan, dat het vertrouwen in hem voor een goed deel op mij werd overgebragt, en zoo kwam het dat ik verleden jaar in vollen vrede veel meer last van de burgelijke en militaire Oostenrijksche bureaukratie ondervond dan nu in den vooravond van den oorlog.

"In Sardinië zoowel als in Lombardije zal het bezwaarlijk

zijn iemand te vinden, die nog aan de mogelijkheid van het behoud des vredes gelooft. De oorlog is op alle lippen, en ik moet zeggen, veler vurigste wensch. Het ultimatum was op mijn doorreis nog niet gesteld, en eerst hier vernam ik dat berigt, maar het was te zien dat men in Italië algemeen een of anderen stap van Oostenrijk verwachtte, al wist men nog niet welken.

„Te Turijn trof het mij zeer, dat het wantrouwen tegen de Franschen en vooral tegen hun Keizer zoo algemeen is, hoewel niet onder de warmste voorstanders van den oorlog en de verknochtste aanhangers van graaf Cavour. Het eerste bleek onder anderen uit den wensch, overal uitgesproken, dat de Franschen, bij het uitbreken van den oorlog, Oostenrijk in de Adriatische golf mogten bestoken, en in de omstreken van Venetië eene landing beproeven, liever dan, door Piemont heen, hen te gemoet te trekken; maar ieder ziet wel in dat daar niets van komen zal, en dat Koning Viktor Emmanuel zijn schoonzoon, met familie en talrijk gevolg te logeren zal krijgen.

„Intusschen worden door de zich noemende nationale partij, welke te Turijn den toon aangeeft, alle middelen aangewend, om den Franschen Keizer populair te maken. Overal ziet men zijn portret, te paard en te voet, in generaals uniform, met een zwarten rok, in den keizersmantel en zelfs heb ik zijn afbeeldsel gezien in de uniform der *Bersaglieri*. Zou dit een *persiflage* wezen? Misschien; maar dan treft zij geen doel, want het publiek neemt dit voor goede munt op en acht er zich door gevleid. Bij een der grootste uitgevers zag ik, den dag vóór mijn vertrek naar Milaan, 's Keizers portret ten voeten uit, door wolken omringd en met een lichtkrans omgeven. Hij trapte met den voet op verbroken kluisters en de verbroken ijzeren kroon. Onder dit symboliesch portret stond te lezen: *Il liberatore*. Ik behoef u niet te zeggen, dat het niet in Frankrijk vervaardigd is.

„Wat hierbij zeer in het oog valt en stof tot denken geven kan, is, dat op de meeste plaatsen, naast of in de nabijheid van s' Keizers portret, men dat van Orsini ziet hangen, welk personaadje onder de rumoermakers, die te Turijn de eerste viool spelen, niets van zijn populariteit verloren heeft. Het is wel opmerkelijk, dat zijn slagtoffer, na gelukkig den moordaanslag ontkomen te zijn, nu diezelfde populariteit deelt, en als een schaduw door Orsini's beeldtenis vergezeld wordt. Is die bijeenbrenging dezer twee toevallig, of moet zij als een waarschuwing gelden? Ik geloof echter dat, bij den intogt der Franschen, Orsini wel van achter de glazen der prentenwinkels verdwijnen zal. Een der kleine blaadjes, die in groote hoeveelheid onder het graauw verspreid worden, en dat ik bij toeval in handen kreeg, had onder zijn raadsels de volgende vraag staan: „Welke kanonnier heeft mis en raak geschoten te gelijk?" En het antwoord, dat gij reeds geraden zult hebben, was: Orsini.

„Op den spoorweg heb ik met een aantal Piëmontesche officieren gereisd. Zij zijn vol geestdrift, maar spreken op lange na niet op zulk een snoevenden toon als de geïmproviseerde bevelhebbers der vrijkorpsen, waaronder er vele zijn, die nooit kruid geroken hebben, en zich evenwel door het publiek als helden willen laten bewonderen. De officieren van het leger zien tamelijk minachtend op die opsnijders neer, wier gezwets in de Turijnsche koffijhuizen het publiek daarenboven in den laatsten tijd erg begon te vervelen. Graaf Cavour is bij het leger alles behalve populair, en men ziet met leede oogen dat hij generaal de la Marmora, die getoond heeft een krijgsman te zijn, zoo zeer op den achtergrond heeft geplaatst.

„De geregelde troepen en de benden van Garribaldi kunnen als twee vijandige legers beschouwd worden, die in den gezamenlijken nood één weg uitgaan, maar elkander wederzijdsch verwenschen. Menigeen voedt de stille hoop dat de Kroaten aan de overmoed der vrijscharen perken zullen zetten. De Kroaten zijn lieden, die in Piëmont nog al ontzag wekken, en de oudere officieren, die, onder Karel Albert gediend hebben, spreken van die soldaten met zekere omzigtigheid. Nu, daar is reden voor, want die krijgers zien er niet naar uit om zich gemakkelijk uit het veld te laten slaan. Zij zijn in vrij groot aantal in het Oostenrijksch-Italiaansche leger aanwezig, zooals ik in Lombardije heb kunnen zien; daarenboven staan er op de Piëmontesche grenzen, naar ik hoor, eenige regimenten Pandoeren, die men hier, te Weenen, *franzosen-fresser* noemt, en waarvan men veel verwachting heeft. Te Milaan zijn nog slechts weinig troepen over. De meesten waren reeds naar de grenzen gerukt, in welker omtrek het land met soldaten overdekt is van allerlei natiën: Italianen, Bohemers, Duitschers, Pandoeren, Hongaren, Kroaten en Polakken wemelen er door elkander. Welke eigenaardige gevaren nu al die nationaliteiten ook voor den Oostenrijkschen keizersstaat mogen hebben, gij kunt er zeker van zijn, dat er in dezen oorlog niets van naijver en verdeeldheid zal blijken. De geestdrift is, zooals ik hier en daar heb kunnen waarnemen, zeer groot, en personen, die, de Oostenrijksche monarchie anders niet bijzonder gunstig gezind zijn, verzekerden mij, dat in het geheele leger, en vooral bij de Hongaren, de wensch om zich met de Franschen te meten zeer levendig is. De vertalingen der artikelen van den *Moniteur* en der oorlogsgezinde Fransche pers, die de legerhoofden, welligt met opzet, vrijelijk in de kazernen lieten rondgaan, hebben veel verbittering onder de soldaten te weeg gebragt tegen Frankrijk. Van de troepen van koning Viktor Emmanuel wordt geen gewag gemaakt. Die telt men bij de berekening der oorlogskansen niet mede.

„Het berigt van het aan Sardinië gestelde ultimatum heeft hier te Weenen de grootste geestdrift te weeg gebragt. Het ijdele dralen door vredesonderhandelingen, die hier niemand voor opregt gemeend hield, begon zeer te vervelen. De Keizer heeft een stap gedaan, die hem op het toppunt van populariteit brengt. Dat men echter op de Beurs lange gezigten trekt laat zich begrijpen. Gij zult bij u waarschijnlijk hetzelfde verschijnsel waarnemen.

„Dezer dagen schrijf ik u uit Berlijn, waarheen ik mij morgen begeef."

Men verzekert ons — zegt de *Echo Universel* — dat in den ministerraad ernstige beraadslagingen hebben plaats gehad naar aanleiding van den verontrustenden tostand van Europa en de te nemen maatregelen bij het vooruitzigt op oorlogsgebeurtenissen.

Er schijnt ter sprake te zijn gekomen om ten minste twee ligtingen der militie weder onder de wapenen te roepen, alsmede vrij aanzienlijke kredietwetten voor buitengewone wapeningen. Doch de Regering heeft de partij gekozen van voorloopig den gang der gebeurtenissen af te wachten, zonder tot een buitengewonen maatregel haar toevlugt te nemen. Het is ten gevolge van dit besluit, dat het departement van Oorlog de garnizoensveranderingen haar loop liet gaan, die, zoo als men eerst beweerd had, verdaagd geworden zouden zijn om de inlijving der miliciens gemakkelijk te maken.

Zooals reeds gemeld is zal met 1°. Mei aanst. de garnizoensverwisseling voortgang hebben. Wij vernemen thans, dat Z. M. bepaald heeft, dat, van die verwisseling de indeeling der regimenten bij de brigades eene wijziging zal ondergaan. Tot de 1e brigade, gekommandeerd door den generaal-majoor Coenegracht zullen behooren het 1e en 3e regiment infanterie; — 2e brigade, kommandant den generaal-majoor A. P. F. Rigot de Beguins, het 4e en 5e regiment; — 3e brigade, kommandant den generaal-majoor J. J. van Mulken, het 6e en 8e reg. infanterie; — 4e brigade, kommandant den gen.-majoor M. baron van Geen, het 2e en 7e reg. infanterie. — De 1e brigade kavallerie zal bestaan uit het 2e en 3e reg. dragonders, kommandant den generaal-majoor J. G. Wilbrenninck, en de 2e brigade uit het 1e, 4e en 5e regiment dragonders, kommandant den gen.-majoor F. G. H. baron van Utenhoven.

Z. M. heeft benoemd: tot burg. der gem. Adorp, J. H. Leopold; pensioen verleend aan de kapiteins: A. G. M. Roeloffzen, van het 7de reg. inf., *f* 990 en D. J. IJzerman, van het 5de reg. inf., *f* 1010.

EERSTE KAMER.

Zitting van Woensdag, 27 April.

Na verbetering der notulen van 29 Dec. des vorigen jaars is door den Voorzitter mededeeling en opgave gedaan van een groot aantal stukken bescheiden en ontwerpen sedert de laatste zitting ingekomen, en die bereids evenzeer aan de Tweede Kamer achtervolgens zijn ingezonden. Al deze ingekomen stukken worden voor kennisgeving aangenomen. Evenzeer is ingekomen eene missive van de rijks kommissie voor de statistiek daarbij verzoekende dat zij de gedrukte stukken van de Kamer geregeld moge ontvangen. Op voorstel des Voorzitters wordt hiertoe besloten.

Een groot aantal verzoekschriften is sedert bij de Kamer ingekomen voornamelijk betrekking hebbende: 1°. tot het voorstel van den heer Sloet omtrent de afkoopbaarheid der tienden; 2°. drie adressen betrekkelijk den aanleg van spoorwegen; 3°. een aantal petitiën over en meest tegen het door de Tweede Kamer aangenomen tarief van regten; sommige adressen tot wijziging der wet op het armbestuur, en 4°. een adres waarbij de nadeelen worden uiteengezet van den waterstand op de Limburgsche Maas, ten gevolge van de afsluiting van het kanaal van St. Andries. Verzending naar de kommissie voor de petitiën. Eindelijk zijn van de Tweede Kamer ingekomen 13 door haar aangenomen wetsontwerpen (bereids vroeger opgegeven.) Verzending naar de afdeelingen, welke op heden zijn zamengesteld en die daarna hare voorzitters en ondervoorzitters zullen benoemen. Nadat de centrale afdeeling door den voorzitter was uitgenoodigd om na afloop der vergadering den loop der werkzaamheden met hem te regelen, is de vergadering gescheiden.

ZWOLLE, 27 April. Voor eenigen tijd verkocht een boterverkooper te Genemuiden een achtste vat boter aan een scheepskapitein, die aldaar gedurende den winter met zijn schip in de haven had gelegen, van welke boter terstond aan boord werd gebruikt. Het bleek weldra dat boven op het vat een laag goede boter, ter dikte van ongeveer drie duim, aanwezig was, terwijl de overige inhoud oogenschijnlijk bestond uit eene verdachtige massa, zoodanig, dat zij voor de konsumtie geheel ongeschikt was. De gemelde kapitein heeft daarvan aangifte gedaan bij de bevoegde autoriteit, met dat gevolg dat de justicie het vat met boter in beslag genomen en twee scheikundigen heeft benoemd, om den inhoud van het vat te onderzoeken en te konstateren uit welke bestanddeelen die zoogenaamde boter is zamengesteld.

Het is te wenschen, dat het der justicie moge gelukken door krachtige maatregelen soortgelijke bedriegerijen te beteugelen.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 28 April. Het legerkorps, waarover prins Napoleon bevel zal voeren, zal weldra te Toulon worden bijeengetrokken. De keizerlijke garde blijft onder bevel van den generaal Regnault de St. Angely.

De *Constitutionnel* zegt, dat het berigt van een of- en defensief verbond tusschen Frankrijk en Rusland uit de lucht is gegrepen.

— Men meldt, dat gisteren nacht 120,000 Oostenrijkers den Ticino overschreden hebben, verdeeld in drie korpsen, onder opperbevel van generaal Giulay, waarvan 60,000 onder kommando van Benedeck, 30,000 onder Zöbel en 30,000 onder Giulay zelf. De brug bij Buffalora heeft men doen springen.

De *Patrie* meldt, dat de Oostenrijksche troepen waarschijnlijk naar Turijn zullen oprukken. Onderscheidene Fransche diviziën zijn te Genua geland.

LONDEN, 27 April. De *Herald* deelt als stellig mede, dat eene Fransche divizie gisteren middag bij Culoz voet op Savoischen bodem gezet heeft.

De *Times* zegt, dat aanhoudend Fransche troepen Piëmont binnen rukken.

— 28 April. De *Times* deelt mede, dat werkelijk twee verdragen van bondgenootschap tusschen Rusland en Frankrijk bestaan. Door het eerste verbindt Rusland zich, indien de oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk mogt uitbreken, eerstgenoemde mogendheid hulp te verleenen door het zenden van vloten naar de Middelandsche en Oost-zeeën, en door 50,000 man op de Oostenrijksche grenzen te plaatsen.

Door het tweede verdrag verbindt Rusland zich aan de Oostenrijksche regering veertien dagen na de schending van het Sardinische grondgebied door hare troepen, den oorlog te verklaren.

BERN, 27 April. De Bondsraad heeft zoo even van den divizie-generaal Bontemps uit Bellinzona, de volgende dépêche ontvangen: De Oostenrijkers zijn in den afgeloopen nacht de Ticino overgetrokken.

Men zegt, dat het leger-korps van Garribaldi in de rigting van Zwitserland oprukt, om aldaar tegen den regter-flank van het Oostenrijksche leger te ageren.

TURIJN, 28 April. Tot gisteren middag ten 12 ure hadden de Oostenrijkers nog geene offensieve beweging gemaakt. In zijne proklamatie aan het leger, zegt de Koning, dat hij den eisch tot ontwapening als eene beleediging voor den Koning en de Natie beschouwt; die eisch was dan ook verachtelijk verworpen. Hij herinnert aan de jammerkreten van Italië en zegt, dat hij hun aanvoerder zal zijn. „Ik heb uwe dapperheid op het slagveld aan de zijde van mijnen beroemden vader leeren waarderen. Ditmaal zult gij tot krijgsmakkers hebben de dappere Fransche soldaten, uwe medestrijders aan de oevers van de Tschernaja, welke de Keizer zendt om de regtvaardige zaak der beschaving te verdedigen en te ondersteunen. Snellen wij de overwinning te gemoet; dat onze vaan ons geleide; dat ons doel en onze krijgsleus zij: De onafhankelijkheid van Italië."

— Men heeft berigt ontvangen, dat verscheidene Toskaansche hoofd-officieren zich tot den groothertog begeven en van hem geëischt hebben, dat hij een verbond met Sardinië zou sluiten of afstand doen van den troon. De groothertog Leopold had geantwoord, dat hij liever het land wilde verlaten.

— Berigten uit Florence van gisteren namiddag melden, dat Victor Emmanuel is uitgeroepen tot diktator over Toskane voor den duur van den oorlog.

De prins van Carignan is benoemd tot luitenant-generaal des rijks gedurende den oorlog.

Overal worden de Fransche troepen, welke te Genua zijn ontscheept en die, welke over Savoye en Sardinië zijn aangekomen, met geestdrift begroet.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 April. Men berekent dat tegen het einde der week, in Piëmont 75 tot 80,000 man Franschen zullen vereenigd zijn. Die magt en het Sardinische leger zijn voldoende, om tegen de eerste aanvallen der Oostenrijkers bestand te zijn.

Overigens is het meest belangrijke nieuws van den dag de door het Fransche gouvernement aan het Wetgevend Ligchaam en den Senaat gedane mededeeling, welke in den *Moniteur* is opgenomen.

Bij de opening der zitting van het Wetgevend Lig-

chalen gaf graaf Walewski een overzigt der feiten en onderhandelingen, die tot den tegenwoordigen toestand geleid hebben. Hij trachtte te bewijzen, dat Frankrijk de grootste gematigdheid had aan den dag gelegd en vergeleek diens gedrag bij Oostenrijks hardnekkig verzet tegen de door de bemiddelende mogendheden aangewende pogingen tot behoud des vredes. Zonder bepaald het verbreken des vredes aan te kondigen, verklaarde hij, dat Oostenrijks handelwijze Frankrijk dwong Piëmont tegen den aanval, waarmede dat land bedreigd werd, te hulp te komen, en dat 's Keizers goevernement besloten had dien pligt te vervullen.

Daarop stelde de heer Baroche, prezident van den Raad van State, een wetsontwerp voor, waarbij aan het goevernement wordt toegestaan, om 140,000 man der ligting van 1858 onder de wapens te roepen, 'tgeen die ligting met 40,000 man vermeerdert. Hij stelde verders voor, om dadelijk een kommissie te benoemen tot onderzoek dier wet, opdat ze nog denzelfden dag kon bediskussiëerd en gestemd worden.

De heer Morny, op zijne beurt het woord voerende, wees op de betamelijke houding van het Fransche goevernement gedurende de onderhandelingen, en vond in het uitstel van het wetsvoorstel tot heden het duidelijkst bewijs der hoop en begeerte des Keizers om een vreedzame oplossing der bezwaren te erlangen. Thans nu de oorlog onvermijdelijk is, meent hij te mogen voorspellen, dat die beperkt en plaatselijk zal zijn.

Vervolgens bood de heer Baroche een nieuwe wet aan, om aan het goevernement bewilliging tot het doen eener leening van 500 millioen te geven, in gekonsolideerde renten, op die voorwaarden en voor dien tijd als hij raadzaam acht. Op de gewone wijze zal dat wetsvoorstel in de bureaux onderzocht worden.

— De troepen, die heden Parijs verlieten, trokken voorbij de Tuileriën. De Keizer, de Keizerin en de keizerlijke prins stonden op dat oogenblik voor een der vensters van het paleis. De talrijke toeschouwers begroetten de troepen met het levendig gejuich van: Leve de Keizer!

— Aan de zich te Parijs bevindende Italianen is, op hun verzoek, vergunning verleend, om in de groote koncertzaal een vergadering te houden, ter benoeming van een kommissie, die belast zal worden met het nemen van die maatregelen, welke bevonden zullen worden in het belang der Italiaansche zaak te zijn.

ENGELAND.

LONDEN, 23 April. De algemeene aandacht in Engeland deelt zich tusschen de buitenlandsche quæstie en die betreffende de verkiezingen. De buitenlandsche politiek van het goevernement en de houding, welke het in geval van oorlog moet aannemen, zijn de onderwerpen der redevoeringen in de kiesmeetings. De eenstemmigheid, die bij de leden der oppozitie heerscht, ten gunste van een volstrekte onzijdigheid en tegen het denkbeeld van een gewapende interventie is zeer opmerkenswaardig. Ook de algemeene opinie drukt zich in dien zin uit.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 24 April. De *Wiener Zeit.* behelst het volgende:

„Het artikel van den Franschen *Moniteur*, dd. 19 dezer, geeft aanleiding tot eenige beschouwingen, welke wij van onzen pligt achten hier plaats te geven, zoowel in het belang der historische waarheid als om nogmaals Oostenrijks stelling in de quæstie van den dag aan te wijzen.

„Onze taak wordt vooreerst vergemakkelijkt door de bereids gedane openbaarmaking van twee belangrijke stukken, namelijk, de door graaf Buol aan den heer de Balabine en aan lord Loftus gerigte Notaas, waarbij het keizerlijke kabinet zijne bedoeling kenbaar maakt nopens zijn adhæzie tot het Kongres, de voorwaarden daarvan stelt, en de grenzen bepaalt, waarin het aan de onderhandelingen wil deelnemen. Men zal bij de vergelijking van den tekst der Nota van Engelands ambassadeur met de vier punten, zooals die door den *Moniteur* zijn geformuleerd, verwonderd zijn te zien, dat dit blad die punten [illegible] bereids tusschen de vijf groote mogendheden [illegible] hoewel zijn officiële aard hem veroorloofde die dwaling gemakkelijk te vermijden. De bewering, dat Oostenrijk slechts later Sardiniëns ontwapening zou geëischt hebben, [illegible] verklarende dat die maatregel de voorwaarde *sine qua non* van zijne toetreding tot het Kongres behelsde, is evenzeer in weerspraak met de bekende stukken. Er wordt in de Nota van graaf Buol aan den heer de Balabine, uitdrukkelijk gezegd, dat het onvermijdelijk is, dat Sardinië vóór elke konferentie zich ontwapene." Wat Oostenrijk wilde, wat het noodzakelijk [illegible] was een beraadslaging, die den vrede bevestigde, niet den oorlog voorbereidde. 't Is uit dien hoofde, en wijl het erkende, dat de bedoelingen van het Piëmonteesche goevernement het eenige bezwaar van den tegenwoordigen toestand in Italië vormden, en het overal elders slechts een geregelden en wettigen Staat zag, dat dien eisch van het keizerlijke goevernement op een voorafgaanden waarborg van Sardiniëns vreedzame houding, op regt en billijkheid gegrond was. Wij vinden nu dien eisch duidelijk, niet later dan den „23n Maart geformuleerd, terwijl de Engelsche verklaring der vier punten, de dagteekening van den 28n dierzelfde maand heeft, en die datum is sinds gestadig in de diplomatieke akten herhaald, telkens, wanneer de gelegenheid zich daartoe aanbood.

„Heeft nu, zooals de *Moniteur* herinnert, het keizerlijke goevernement in de plaats van zijn eersten eisch, die eener algemeene ontwapening vóór het Kongres gesteld, dan heeft het niets anders gedaan dan daarmede een nieuw bewijs zijner gematigdheid te geven en is alzoo tot de uiterste grens der koncessie gegaan, welke een mogendheid in zijn toestand verleenen kan. Een latere onderhandeling over dat voorstel, 'twelk openlijk en loyaal, als zijn laatste woord, door Oostenrijk gedaan werd, schijnt niet meer mogelijk. En een dergelijk denkbeeld, moeten wij zien in het door den *Moniteur* aangewezen oogmerk, om Sardinië aan het Kongres te doen deelnemen, bij gelegenheid van het gezegde Oostenrijksche voorstel. Het Russische voorstel sprak van een onderhandeling tusschen de vijf groote mogendheden. 't Was met die bepaling dat het door Oostenrijk werd aangenomen. Het zal er in geen geval in toestemmen, dat men van dien eersten grondslag afwijke. 't Was eeniglijk ter voorkoming eener besnoeijing der regten van derden, dat het keizerlijk goevernement er de opmerking aan toevoegde, dat men zich niet in het geval bevond, voorzien in het protokol van Aken ten jare 1848, aangezien geen enkele Italiaansche staat er de vijf groote mogendheden had verzocht om over zijne binnenlandsche aangelegenheden in konferentie te treden, en men bijgevolg geen bepaalde besluiten over quæstiën van dien aard nemen kan.

„De overeenkomst, welke de *Moniteur* uit de beraadslagingen van het Kongres te Troppau afleidt, zijn even onnaauwkeurig. Toen, in 1820, gold het de herstelling der te Napels geweldig gestoorde rust, de bevrijding des Konings der Beide Siciliën uit de banden der revolutie, door de Carbonari bewerkt. Ingevolge de onverkrachtbare beginselen van het Europeesch volkenregt, ging men niet eerder tot een interventie over dan toen koning Ferdinand die vormelijk verzocht had. Toen de deelname van dien vorst aan de konferentiën, welke van Troppau naar Laybach werden overgebragt, beloofd was, noodigde men ook de andere Italiaansche Staten om tot het Kongres toe te treden en erkenden toen de gevolmagtigden der groote mogendheden, zooals de *Moniteur* zegt, de billijkheid en noodzakelijkheid dier uitnoodiging, dan wordt dit gemakkelijk verklaard door den algemeenen toestand, daar meestal de Italiaansche Staten regtstreeks bij een gewapende tusschenkomst in Zuid-Italië belang hadden, wijl de troepen het grondgebied van sommigen hunner betreden moesten. Thans vinden wij niet de minste gelijkenis van 't geen nu gebeurt met hetgeen toen plaats had, wijl, zooveel wij weten, Sardinië nog niet verzocht heeft dat zijn inwendige toestand het eenige voorwerp der beraadslagingen van het Kongres moest worden. Men kan waarlijk het precedent van Troppau en Laybach niet tot regel nemen dan wanneer de Koning van Sardinië erkenne dat hij de behulpzame hand der mogendheden evenzeer behoeft als destijds de koning van Napels. De wettigheid van den toestand in het overige Italië is aan geen twijfel onderhevig, en, zooals wij reeds gezegd hebben, de Italiaansche Staten hebben tot hiertoe het initiatief niet genomen om eenige konferentiën uit te lokken, terwijl zij steeds de stem hebben verheven tegen de ongeloofelijke eischen van Piëmont, dat gestadig er op uit is om zich voor Europa als den vertegenwoordiger van geheel Italië voor te stellen, en alleen, krachtens deze hoedanigheid, welke het zich heeft toegeëigend, zitting en stem in het Kongres vraagt. Hoe zou nu het Kongres van Troppau een precedent van het beraamde Kongres kunnen zijn?

„Oostenrijk heeft ter goeder trouw het voorstel van een kongres, zoo als Rusland 't heeft gedaan, aangenomen, namelijk voor de vijf groote mogendheden alleen; niet minder loyaal heeft het Engelands voorstel beantwoord, dat de grondslagen der aan te vangen onderhandelingen bevatte; van nu aan is het Keizerlijke Gouvernement gedwongen zich aan die zienswijze te houden.

„Sardiniës ontwapening brengt niet het minste regt voor dien staat mede, om aan de beraadslagingen der vijf groote mogendheden deel te nemen, en men kan zich te minder op dat voorwendsel gronden, wijl de ontwapening steeds een voorwaarde *sine qua non* der vereeniging van de vijf groote mogendheden is geweest.

„Ziedaar nu de toestand der quæstie.

„Oostenrijk heeft gedurende een reeks jaren met een in de geschiedenis voorbeeldeloos, geduld, dat algemeen geschat is geworden, de gestadige aanvallen, de verborgene manoeuvres en de duidelijkste verkrachtingen der traktaten, van wege zijn zwaksten nabuur geduld. Bovendien nu nog te willen, dat de groote keizerlijke mogendheid zich met dien Staat op dezelfde lijn plaatse, dat is waarlijk een eisch, waarvan het zedelijk gevoel afkeerig is, en die door geheel Europa zou beschouwd worden als onvereenbaar met de eer en waardigheid van ons goevernement."

— De *Wiener Zeitung* deelt den tekst mede van het door onze regering aan Sardinië gerigte ultimatum, geschreven door graaf Buol aan graaf Cavour. Het luidt als volgt:

„De Keizerlijke regering — Uwe Exc. weet het — heeft zich beijverd om toe te treden tot het voorstel van het Petersburgsche kabinet, tot het houden van een kongres door de vijf mogendheden, ten einde de middelen op te sporen, waardoor de verwikkelingen in Italië ten einde kunnen worden gebragt.

„Wij hebben evenwel, overtuigd als wij zijn van de onmogelijkheid, om te midden van het wapengekletter en de oorlogstoebereidselen in een aangrenzend land, met eenige hoop op welslagen de vredelievende beraadslagingen te beginnen, gevorderd dat het Sardinische leger vóór de bijeenkomst van het kongres op den voet van vrede werde gebragt en de vrijkorpsen of Italiaansche vrijwilligers afgedankt worden.

„De Engelsche Regering vond deze voorwaarde zoo billijk en zoozeer overeenkomstig met de eischen van den staat van zaken, dat zij niet aarzelde het voorstel over te nemen, en zich bereid te verklaren om, in overeenstemming met Frankrijk, op de onmiddelijke ontwapening van Sardinië aan te dringen en die mogendheid daarentegen voor elken aanval van onze zijde gezamenlijk te waarborgen, een waarborg, waaraan wij — het is onnoodig dit te zeggen — alle regt zouden hebben laten wedervaren.

„Het Turijnsche kabinet schijnt slechts door eene kategorische weigering geantwoord te hebben op de uitnoodiging, om zijn leger op den voet van vrede te brengen en den aangeboden gezamenlijken waarborg aan te nemen.

„Deze weigering doet ons leed, te meer daar, wanneer de Sardinische regering zich bereid heeft verklaard het door ons gevraagd bewijs van vredelievende gezindheid te geven, wij hierin een eerste kenteeken zouden hebben gezien van haar voornemen, om van haren kant mede te werken tot eene verbetering der ongelukkige betrekkingen, welke reeds sedert eenige jaren tusschen beide landen zoo gespannen zijn. In dit geval zouden wij in staat geweest zijn, om door eene verplaatsing der in het Lombardijsch-Venetiaansch koningrijk gestationneerde troepen, een bewijs te meer te geven, dat zij daar met geen aanvallend doel bijeengebragt zijn.

Daar echter onze hoop tot dusverre teleurgesteld is geworden, heeft de Keizer, mijn doorluchtige meester, mij gelast regtstreeks eene uiterste poging aan te wenden, om de regering van Zijne Sardinische Majesteit terug te doen komen op het besluit, waartoe zij zich bepaald schijnt te hebben.

„Dit, mijnheer de graaf, is het doel van dezen brief. Ik heb de eer Uwe Excellentie te verzoeken, om zijn inhoud in de ernstigste overweging te nemen en mij te doen weten, of de koninklijke regering al dan niet er in toestemt, om onmiddelijk haar leger op den voet van vrede te brengen en de Italiaansche vrijwilligers af te danken.

„De overbrenger van dezen brief, wien gij, mijnheer de graaf, uw antwoord wel zult willen doen toekomen, zal tot dat einde gedurende drie dagen tot uwe beschikking blijven.

„Indien hij, na het verstrijken van dien termijn, geen antwoord van u zal ontvangen hebben, of een antwoord dat niet in allen deele voldoende is, dan moet de Sardinische Regering voor de ernstige gevolgen, welke deze weigering na zich slepen zou, geheel en al verantwoordelijk worden gesteld. Na vruchteloos alle verzoenende middelen te hebben uitgeput, welke kunnen strekken om voor 's Keizers onderdanen den vrede te bewaren, zal de Keizer, tot zijn diep leedwezen, de toevlugt moeten nemen tot de wapenen, om dien vrede te verwerven.

„In de hoop, dat het antwoord, [illegible] verzoek, overeenkomstig zal zijn met onze wenschen tot behoud van den vrede, enz."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 28 April.

BEVALLEN (25 April): A. M. de Logie, geb. Bosman, [illegible] A. T. Mulder, geb. Stoffels, Z. — L. G. van den Broek, geb. de Sturler, D.

BUITENLANDSCHE [illegible]

ANTWERPEN, 27 April. Belgie 2½ pc. —; 4½ pc. 87.50; Metal. 44.—p; Nation. 50.—; Spanje 1½ pc. 27.25p; 3 pc. 38.25.

PARIJS, 27 April. Rente kont. 4½ pc. 89.50, op April 3 pc. 62.—; Credit mobilier 535; Fr.-Oost. Spoorw. 402; Spanje 1½ pc. 27; 3 pc. 37; Rom. Leening —.

LONDEN, 27 April. Cons. 90½; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 17½; 4½ pc. Peru 85; 3 pc. id. 65; 4½ pc. id.

doll. bonds 81½; Grenada uitgest. 4¾; id. werkelijke —; 5 pc. Venezuela 38; 2¼ pc. id. 16; 3 pc. Port. 40; 3 pc. Spanje 39; 1½ pc. id. 27; Coupons 4½; Amortiz. 8½; 4½ pc. Russen 93; 5 pc. id. 106; 2½ pc. Holland 58; 4 pc. id. 96; Illinois Shares 60; id. 7 pc. Oblig. 76; Sardinië 68½; Ecuador 17.

WEENEN, 27 April. Met. 5 pc. 61.80; Nat. 70 60; Bank-Aktiën 785; Noord-Bahn akt. 153; Credit Anst. 163; O.-Fr. Spoorw. akt. 213; Lomb. Venetiaans. —.—; Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.70; Goud 24; Zilver —.

BERLIJN, 27 April. Metalliek 5 pc. 42½; Nationale 49; Stiegl. 5de serie 94¼; 6de id. 96⅛; Rusland 5 pc. 102⅞; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 17, Parijs 78⅞, Hamburg 150, Amst. 140¼, Weenen 74½; Petersburg 96⅝, Diskonto 4.

HAMBURG, 27 April. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc, 35⅞; 1½ pc. 25⅞, Rusland 5 pc. 100, 4½ pc. —, Vereinsbank 95½, Noord-Duits. bank 70, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amsterd. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 27 April. Metalliek 5 pc. 47¼, Nation. 48, Spanje 3 pc. 36, 1½ pc. 26¾; Wissel op Londen 116, Weenen 87¾, Parijs —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		27 APRIL [illegible]		n.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	100	à		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	55½	″	57¾	57
Dito Dito	3 ″	68½	″	69	68½
Dito Dito	4 ″	88¼	″	89¼	89
Amortisatie-Syndikaat	3½ ″		″		
Aand. Handel-Maatsch.	″	134	″	137	136¼
Oost-Ind. Leening	4 ″		″		
Aand. Holl. Spoorweg			″		
Leening idem	4½ ″		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ ″		″		
Dito *Rothschild*	2½ ″		″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1½ ″	26¼	″	27¼	27
Dito	3 ″	39	″	39¾	
Dito Binnenlandsche	3 ″	36½	″	37⅛	37
Amortisable Schuld			″		
Bewijzen Coupon			″		
Crediet Ins[illegible] *Prost & C°.*			″		
Portugal, Obl[illegible]	3 ″	38⅞	″	39⅜	39¼
Dito 1856	3 ″	38¼	″	39	38⅞
Uitgestelde			″		
R[illegible] *C°.*	5 ″	98¾	″	99¾	99½
Dito [illegible] 1829	5 ″	98¾	″	99¼	99¼
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″	81	″		
Dito bij idem 1840	4 ″	78	″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″		″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	91	″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	94	″	95¼	95
Dito [illegible] te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″		″		
Inschrijv. in Assignatiën	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″		″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500			″		
Obligatiën	4 pCt.	71	″		
Pruissen, Oblig.	4½ ″		″		
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″		″		
Dito dito	4 ″		″		
Dito Metalliek	5 ″	40⅞	″	44	42¼
Dito Rente, Amsterdam	5 ″	56¾	″	59	59
Dito Nationale 1854	5 ″	47	″	49	48
Dito dito	2½ ″	23½	″	25¼	24
Weener Bankaktiën	*f*	710	″	730	
Dito [illegible] 1838	″	270	″	280	
Dito dito ″ 250, 1854 4 pCt.		240	″	245	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rotschild*	5 ″		″		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	96	″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 ″ ″ 100	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″	88¾	″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs	″		″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	15	″	15¼	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 ″	37¼	″	38	37½
Dito Uitgestelde	2½ ″		″		
Grenada, Obligatiën	3½ ″	14¾	″	15¼	15
Dito Uitgestelde		5	″		
Mexiko, dito	3 ″	16½	″	17	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	″	789	″		
Dito dito Lr. B	″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorw. Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	75	″	77	
Louisiana	5 ″	99	″		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 ″	2 15/16	″	3	

Handel-Maatschappij kontant 135, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgef. 215, 18; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

De Beurs was, na aanvankelijk eene neiging van achteruitgang, later weder opgegaan, edoch de slotkoersen duiden minder vastheid aan.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 4 pCt., Disconto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pc. 56¾, Aand. Handel-Maatsch. 135, Spanje, Binnenl. 3 pc. 37⅟₁₆, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 99, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 94¾; Oostenrijk, Met. 5 pc. 40⅝, dito Rente Amst. 5 pc. 57¾, dito Nationale 1854 5 pc. 46¼, dito 2½ pc. 23¼.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅝	2/m. Livorno	*f* 39
Zigt ″	″ 56	″ Napels	″ 78
2/m. Bordeaux	″ 55⅛	3/m. Petersburg	″ 170
½/m. ″	″ 55½	6/w. Weenen	″ 98
3/m. Madrid	″ 239	″ Augsburg	″ 99
″ Cadix	″ 241	″ Frankfort	″ 99½
″ Sevilië	″ 238	2/m. Hamburg	″ ——
″ Bilbao	″ 238	Zigt ″	″ ——
″ Lissabon	″ 40¾	2/m. Londen	″ 11.55
″ Porto	″ 40¾	Zigt ″	″ 11.62½
2/m. Genua	″ 45¾	Rotterdam	″ ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 27 April.

Heden van Tarwe verkocht: 135 ℔ o. witb. Poolsche *f* 360; 136 ℔ j. Rostocker *f* 325; 134 ℔ j. Lubecker *f* 315.

Van Rogge: 117 ℔ Petersburg *f* 180; 120 ℔ Archang. *f* 186.

Van Haver: Inl. Voeder *f* 9½ per 100 k°.

SCHIEDAM, 27 April. Van Rogge verkocht: 151/2 ℔ Libau *f* 209 6/w.; 144/2, 145/2 ℔ Archangel *f* 183, 185 6/w.; 145/2 ℔ Petersburg *f* 180 6/w. — Gerst: 133/2 ℔ Zweedsche *f* 164 6/w. — Moutwijn *f* 13.50; Jenever *f* 19,—; Amst. Proef *f* 20,25 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,90 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 27 April. Gardes, Essea, Nijekiöbing.

UITGEZEILD:

TEXEL, 28 April. Magnet (st.), Londen.
HELVOET, 27 April. Earl of Auckland (st), Londen.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

CARDIFF, Balmoral, D. Lovius: 3181 staven, 2770 platen IJzer, 90 bos Plaat-IJzer, Wm. Kolkman, te Dordrecht.

HULL, Enchantress, Farr: 618 staven, 1216 bossen, 291 platen IJzer, Wm. Kolkman, te Dordrecht.

RIVIER-VAART.

Rijnhoogte ARNHEM, 27 April 2 el 90 duim.
KEULEN, 27 ″ 13 vt. 11 ″

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Dingsday 26 April, in het O. Z. Heeren-Logement.

2. Buitenverblijf *Spaarne's Rust*, Kleinen Houtweg, bij Haarlem; *f* 2500, Opgehouden. — 3. Huis, Pakhuis en Erven, Heerenstraat, SS 289; *f* 6400, J. B. Paris. — 4. Lokaal en Erve, (*Groot Stadlander*) Zuidelijk Zaagmolenpad, YY 178; *f* 5950, *f* 3000, Opgehouden. — 5. Huis en Erve, Kattengat, L 727; *f* 2800, *f* 20, Opgehouden. — 6. Huis, Tuin en Erve, Binnen-Amstel, Z 636; *f* 5000, *f* 1400, J. Caminha. — 7. Dito, Prinsengracht, Z 432; *f* 4200, *f* 1000, J. G. Buys. — 8. Huis en Erve, Utrechtschestraat, Y 333; *f* 1700, *f* 3, Opgehouden. — 10. Huis en Erve, Naauwe Gasthuismolensteeg, F 391; *f* 2175, *f* 200, J. W. Rademaker. — 11. De helft in een dubbel Pakhuis en Erve, *de Kat*, Kattengat, L 720; *f* 2000, *f* 1200, J. Feije. — 12. Erf van het afgebrande Pakhuis *de Bijkorf*, Brouwersgracht, UU 588; *f* 600. - 13. Dito, *Aalsmeer*, naast Perceel N°. 12, UU 587; *f* 600, *f* 10; te zamen *f* 1200, J. Feije. — 14. Huizing op de Hofstede *Vinkeveld*, onder Noordwijk; *f* 2950, *f* 50, Opgehouden. — 15. Gebouw en annex Tuinmanshuis, als voren; *f* 3550, *f* 10, J. C. Christoffels. — 16. Huis, Tuin en Erve, Haarlemmerdijk, UU 271; *f* 3775, *f* 35, Opgehouden. — 17. Huis en Erve, Geldersche Kade, K 413; *f* 2300, *f* 250, F. Reysenbach. — 18. Huis, Tuin en Erve, Nieuwe Leliestraat, MM 146; *f* 1250, J. J. Settels. — 19. Huis, Palmgracht, QQ 923; *f* 950, *f* 150, J. Feije. — 20. Huis en Erve, Nieuwe Amstelstraat, [illegible] Opgehouden. — 21. Dito, Dorp Zevenhuizen bij het Haarlemmerplein, UU 834; *f* 800, J. Kreulen Az. — 22. Gebouw en Erve, Uilenburgerstraat, R 159; *f* 875, *f* 10, H. A. Pieters. — 23. Huis en Erve, Zeedijk, M 37; *f* 3000, *f* 14, P. D. Lusink. — 24. Dito, Marken, in den Valkenburgerstraat, S 12, benevens twee Huizen en Erven, als voren, in den Zonnehofjesgang, S 13 en 14; *f* 975, *f* 4, Opgehouden. — 25. Huis en Erve, Ridderstraat, N 261; *f* 800, *f* 125, L. Cruyff. — 26. Dito, Uilenburgerstraat, in den Scholvangersgang, R 29; *f* 290, *f* 30, P. Baay. — 27. Twee Huizen en Erven, als voren, R 27 en 28; *f* 320, *f* 200, P. Baay. — 28. Huis en Erve, als voren, R 31; *f* 250, *f* 6, P. Baay. — 29. Huis, Tuin en Erve, Willemstraat, QQ 641; *f* 537, A. Beekman. — 30. Twee Huizen en Erven, Willemstraat, in den Wijdengang, QQ 649 en 650; *f* 437, *f* 2, A. Bout. — 31. Erf, als voren; *f* 54, J. F. Schutte Jr. — 32. Pakhuis en Erve, *het Gevoel*, Rapenburgerstraat, V 520; *f* 3800, Opgehouden.

(N°. 1, 9 en 33 zijn niet geveild.)

Advertentiën.

ONDERTROUWD: A. J. P. H. MEEÙS
en
E. F. B. HENDRICHS.

AMSTERDAM, 28 April 1859. (1315)

(1316) Op heden overleed, tot mijne diepe droefheid, mijn eenig overgebleven Zoon, LUDOVICUS PHILIPPUS, in den ouderdom van 13 jaren en 4 maanden, tijdig voorzien van de laatste H. H. Sacramenten.

EINDHOVEN, 25 April 1859.

J. F. KERST,
Gep. Kolonel bij de Milit. Geneesk. Dienst

(1313) Een **R. C. HULPONDERWIJZER**, tevens **Orgel- en Pianist**, wenscht zich ten spoedigste van betrekking te veranderen. Brieven *franco* letter A. B. aan den Boekhandelaar C. H. WESSER te Zevenaar.

Weldadige Landgenooten!

De storm, die op den 15n dezer voornamelijk langs onze kusten gewoed heeft, bragt onder meerdere betreurenswaardige ongelukken, ook de zwaarste ramp over het huisgezin van eenen inwoner van Vollendam, gemeente Edam. Op dien dag bevonden zich ter vischvangst 17 botters op de Noordzee, onder welke een vaartuig dat bemand was door den schipper KEES CORNELISZOON MOLENAAR, zijne twee Zonen en Knecht. Plotseling en hevig stak de storm op. Allen meenden zich verloren en hartverscheurend moet het noodgeschrei door den stormwind hebben heen gehuild. Maar de Almagtige Beschikker van het lot der menschen voerde die zwakke bodems naar een veilige legplaats, met uitzondering van de botter van K. MOLENAAR; eene neerstortende golf heeft haar omgeworpen en doen vergaan, terwijl de gansche bemanning jammerlijk in de golven is omgekomen. Thans is door deze ramp de Weduwe van K. MOLENAAR met hare vijf nog hulpbehoevende kinderen, en in hoogst zwangeren staat, aan volslagen armoede ten prooi; met het verlies van haren Man en Zonen heeft voor haar en haar kroost elk middel van bestaan opgehouden.

Bewogen met het diep beklagenswaardig lot van dit gezin, doen de ondergeteekenden een beroep op Uwe milddadigheid, welke nimmer te vergeefs werd ingeroepen en zoo ooit, voorzeker thans, hare offers niet weigeren zal.

Wij stellen ons gaarne bereid om Uwe heilaanbrengende gaven te ontvangen en op de best mogelijke wijze aan te wenden ter voorziening in dezen nood.

EDAM, 26 April 1859.

C. T. TER MAAT, Pastoor.
J. H. TERSTEEG, Predikant.
C. H. ZOUTMAAT BRUGMAN, Wethouder.
H. WESSELS, Lid van den Gemeenteraad.
J. HOOLA VAN NOOTEN.
N. VAN DER HORST.

Later zal door middel van deze Courant van de ontvangene giften worden verslag gegeven. (1314)

IJZERGIETERIJ
te 's Hertogenbosch.

De Ondergeteekenden, hebben de eer ter kennis te brengen, dat bij hen voorhanden is, eene ruime sortering van **IJzeren Monumenten en Kruisen** voor Kerkhoven, met of zonder grafschrift, in verschillende grootte en prijzen.

(1303) **CHEVALIER & C°.**

De Zalf en Pillen van Holloway zijn zonder weerga in gevallen van zinkingen. L..... M..., te Monnikendam, was sedert 4 jaren onopohoudelijk aan zinkingen onderhevig, welke zoo zeer hadden toegenomen, dat hij vier of vijf maanden lang genoodzaakt was het bed te houden, en de geneesheeren verklaarden hem rond uit dat hij niet moest verwachten ooit weder wel te worden. Hij zag dus van elk ander middel af, en begon de zalf en pillen van Holloway te gebruiken. Deze veroorzaakten eene zoo groote verandering in zijn gestel, dat hij spoedig zijne gewone bezigheden kon hervatten, en nog eenigen tijd daarmede voortgegaan zijnde, herstelde hij tot verwondering van een elk geheel en al.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: *Doosjes Pillen* à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.